

Jeg kan ikke andet end give det ærede Medlem Ret i, at der er ikke ringe Mulighed for noget saadant, men indtil Dato er det ikke sket. Indtægten har været stigende i Forhold til forrige Finansaar. Men som sagt: Staten har været nødt til allerede nu at overtrække sin Konto i Nationalbanken med et om end ikke betydeligt saa dog ret klækkeligt Beløb, og Rigsdagen har altid været imod, at dette midlertidige Laan — for andet er det ikke —, som Staten optog hos Nationalbanken, blev for længe varende og kom til at omfatte betydelige Beløb. Det er derfor, denne Bemyndigelse søges nu for Finansministeren til at udstede Statsbeviser for 25 Mill. Kr. Disse Statsbeviser vil rimeligvis kunne bære os indtil Slutningen af Aaret, og Indfrielsesfristen er ogsaa sat til kun 6 Maaneder, fordi der er sikker Udsigt til, at Statskassen den 1. December vil modtage et meget stort Beløb ved den overordentlige Indkomstskat, og desuden fordi der, som det er den høje Rigsdag bekendt, kan være Udsigt til, at der ogsaa fra anden Side vil komme betydelige Midler i Statskassen. Indfrielsesfristen er altsaa sat til 6 Maaneder, hvilket fører til, at Beløbet forfalder og altsaa bliver udbetalt i indeværende Finansaar.

Renten er bestemt til $4\frac{1}{2}$ pCt., hvilket er den samme Rente, som Staten betalte, da den i April Maaned udstedte for 15 Mill. Kr. Statsbeviser, og man har paa Forhaand ved Overenskomst med forskellige Pengeinstitutter, Banker og Sparekasser, sikret sig, at Beløbet aftages, og dernæst, at Beviserne ikke bliver gjort til Genstand for offentligt Udbud eller Omsætning, men bliver liggende hos de vedkommende Pengeinstitutter. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Det næste Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov af 20. December 1915 om en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer*. Denne midlertidige Ændring, Lovforslaget omhandler, er tilsyneladende ringe, idet den kun gaar ud paa at forandre Afgiftens Beløb. Dette sker ved, at Ordene i en enkelt Linie af § 3 „40 Ore“ rettes til „80 Ore“, hvorved Afgiften fordobles. I øvrigt behøves der ikke, naar denne Ændring indføres i Loven, nogen anden Ændring i dennes Bestemmelser, som ikke berøres af en Forandring som denne. Det foreslaas at sætte denne Lov i Kraft den

1. September 1916, og det foreslaas, at Loven skal gælde indtil Finansaarets Udlob, altsaa i 7 Maaneder. Aarsagen til Forslagets Fremkomst er naturligvis den, at naar der er en Mulighed i Øjeblikket for at skaffe Staten forøget Indtægt, og dette kan ske uden særlige Byrder for Skatteborgerne, i alt Fald saaledes, at Skattebyrden ikke forøges for dem, der ikke er i Stand til at bære den, er der al Grund for Staten til at forsøge dette. Nu har den overordentlige Stempelafgift paa Omsætning af Værdipapirer vist sig særdeles givtig, den har i de Maaneder, der er gaaet af Kalenderaaret — den traadte nemlig i Kraft den 1. Januar —, givet meget betydelige Beløb. Jeg skal tillade mig at nævne Beløbene for de enkelte Maaneder. Januar 425,000 Kr., Februar 324,000 Kr., Marts 853,000 Kr., April 742,000 Kr., Maj 1,267,000 Kr. og Juni 1,025,000 Kr. Det anføres i Lovforslagets Bemærkninger, at der af Stempelapirforvaltningen er udleveret for Juli Mærker til Beløb af 1,297,000 Kr., jeg maa rette dette Tal nu, idet jeg har faaet det nøjagtige Tal paa, hvad der er solgt, nemlig 1,186,000 Kr., altsaa nær op til 1,200,000 Kr. I disse Maaneder har denne Skat altsaa givet 5,882,000 Kr., op imod 6,000,000 Kr. Man vil maaske erindre, at man gik ud fra, at denne Lov for et Aar vilde give 2,000,000 Kr., og man tænkte sig i dette Ting den Mulighed, at dette var et alt for overdrevent Overslag med Hensyn til Skattens Provenu.

Det har altsaa i Aar som ogsaa i det forrige været saaledes, at Landets Borgere i høj Grad har følt Trang til at anlægge deres Midler, Sparemidler og andre Midler, i offentlige Værdipapirer eller Aktier, og disse Borgere har saa i denne Tid følt samme Trang til ret hurtigt at skille sig af med dem igen til Gavn for andre, saa at der har været en stadig Udbyden, ja, man kunde endog sige en Art Overbyden af disse Aktier. I Almindelighed er dette sket saaledes, at naar en Mand har erhvervet sig saadanne Aktiver den ene Dag, har han den næste Dag kunnet sælge dem med endog ret betydelig Avance. Omsætningen har været kolossal og Stigningen i Almindelighed meget betydelig. For Statskassen er det for Resten ligegyldigt, enten Papirerne falder eller stiger, eller om den enkelte Person taber eller vinder; Staten tager sin Afgift i lige Grad i begge Tilfælde.

Det har altsaa vist sig, at denne Af-